

ČESkoslovenská
Socialistická
R e p u b l i k a
(19)

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K AUTORSKÉMU OSVĚDČENÍ

228797

(II) (B1)

(51) Int. Cl³

D 06 N 3/14

(22) Přihlášeno 19 11 82
(21) (PV 8271-82)

(40) Zveřejněno 15 09 83

(45) Vydané 15 04 86

(75)
Autor vynálezu

KARÁSEK OTAKAR ing., HADOBÁŠ FRANTIŠEK ing., DUDÁK ZDENĚK ing.,
GOTTLAWDOV, PRAUS MIROSLAV ing., PROSTĚJOV, MITEK JIŘÍ ing.,
CHROPINÉ

(54) Plošné materiály s vysokými hodnotami sorpce vodních par

Vynález se týká plošných materiálů s vysokými hodnotami sorpce vodních par, vhodných zejména pro výrobu obuvi a oděvů. Tyto materiály jsou tvořeny alespon jednou sorpční vrstvou, která je s výhodou situována tak, aby byla jednou stranou svého povrchu co nejbliže zdroji fyziologické vlhkosti. Na opačné straně sorpční vrstvy pak může být připojena další vrstva nebo vrstvy plošného materiálu, zejména pak krycí lícová vrstva. Vlastní sorpční vrstva potom sestává z vláknitého útvaru na bázi přírodních, chemických nebo syntetických vláken, případně jejich směsí, pojiva na bázi hydrofilního polyuretanu sorbuujícího vodní páry v rozmezí 3 až 70 hmot. % a hydrofilní příslady, především na bázi modifikovaného polymerního elektrolytu, se sorpcí vodních par nad 50 hmot. % při relativní vlhkosti prostředí blížící se 100 %, nebo její směsi s polymerními změkčovačky. Hmotnostní poměr vláknitých složek, hydrofilního polyuretanu a hydrofilní příslady včetně změkčovaček je v rozmezích 1:0,05 až 1, 2:0,01 až 0,2. Hlavní výhodou plošných materiálů podle vynálezu je dosažení sorpčních vlastností srovnatelných se sorpcí přírodních usní, aniž by došlo ke zhorskání jejich dalších fyzikálně-mechanických vlastností.

Vynález se týká plošných materiálů s vysokými hodnotami sorpce vodních par. Tyto materiály jsou vzhledem ke svým vlastnostem vhodné především pro výrobu obuvi a oděvů.

V současné době nacházejí v různých odvětvích zpracovatelského průmyslu široké uplatnění materiály na bázi přírodních, syntetických, popř. modifikovaných polymerů, nejčastěji z textilních útvarů tkaných, netkaných, pletených, pletotkaných i jiných, případně propojených polymerním pojivem a obvykle opatřených jednou nebo více krycími polymerními vrstvami. Tyto materiály se používají pro vrchní ošacení, jako podkladové, výztužné nebo svrškové obuvnické materiály, jako potahové materiály v galanterním průmyslu nebo jako náhrada přírodní usně v mnoha dalších aplikacích.

Rada syntetických materiálů byla vyvinuta speciálně pro použití v obuvnickém, oděvním a galanterním průmyslu. Jedná se především o vláknité útvary připravované textilním nebo mokrým papírenským postupem, zpevně mikroporézním polymerním pojivem a krycí polymerní vrstvou, s výhodou rovněž mikroporézní, dávající vrstvenému útvaru potřebný vzhled a odolnost proti mechanickému poškození a zachovávající při tom dobrou propustnost pro vodní páry.

Tyto materiály se připravují impregnací, resp. natíráním textilních útvarů roztoky, disperzem nebo pastami polymerů s následným sušením, želatinací, termokoagulací, popř. koagulací neropouštědly, nebo také pojením textilních útvarů reaktivními polymerními systémy, většinou s blokovanými reaktivními skupinami, přičemž následnou fází zpracovatelského procesu je potom termická nebo chemická deblokace těchto skupin a jejich vzájemná reakce.

Většina materiálů vyrobených výše popsanými postupy, zejména pak materiálů na bázi syntetických polymerů, však přes veškerou snahu nedosahuje potřebných sorpčních vlastností pro vodní páry, resp. jejich sorpční vlastnosti jsou ve vztahu k přírodním materiálům - vlněným a bavlněným tkaninám nebo přírodním usním - nesrovnatelně nižší. Hodnota sorpce vodních par přírodních materiálů je v časovém intervalu 1 až 8 hodin, resp. 24 hodiny, ca 10x vyšší než u poromerů. Mimoto je u poromerů dosažováno rovnovážné sorpce v čase často i kratším než jedna hodina. Z těchto důvodů je celosvětově vyvíjeno velké úsilí ve výzkumu a vývoji různých postupů vedoucích ke zlepšení sorpčních vlastností syntetických materiálů.

Byly např. vyvinuty materiály, u kterých jsou ke zvýšení sorpce aplikovány polymerní elektrolyty. Příkladem těchto materiálů je plošný útvar na bázi polyuretanu schopný pohlcovat a propuštět vodní páry v důsledku toho, že má ve své struktuře zabudovány pevné částičky alespoň jednoho botnatelného polymeru. Botnatelným polymerem je modifikovaný polysacharid, např. modifikovaná celulóza nebo škrob. Použití polyelektrolytů jako přísad pro tento účel však naráží na rozpor mezi jejich sorpčními vlastnostmi a rozpustností ve vodě.

Ke zlepšení hygienických vlastností plošných útvarů vede také přídavek gelů kyselin krémicité nebo bentonitů, které ovlivňují tvorbu pórů a tím i paropropustnost a sorpci vodních par.

Rada vynálezů se zabývá aplikací polyakrylemidů, jejich solí nebo kopolymerů, které mají velmi dobrou schopnost pohlcovat vodní páry. K výrobě plošných materiálů se zlepšenými sorpčními vlastnostmi se používá také polymerů modifikovaných přídavkem polyalkylenoxidů zesiřovaných ionizujícím zářením. V rozsáhlé míře je pro zvýšení schopnosti plošných materiálů pohlcovat vodní páry využíván různě upravený kolagen.

Jsou známy rovněž plošné útvary, v jejichž mikroporézní struktuře jsou pro zvýšení sorpce aplikovány různé druhy hydrofilních plniv. Jedná se zejména o anorganické soli, hydrofilní vlákna nebo hydrofilní polymeru.

Dále byl vyvinut také plošný materiál se zlepšenými sorpčními vlastnostmi, vytvořený na bázi přírodních nebo syntetických polymerů, pojených nebo nánosovaných směsí elastomerů

nebo termoplastů a ionického komplexu anionického polymerního elektrolytu s kationtem I., II. nebo III. skupiny periodické soustavy nebo směsi těchto kationtů s kationty jiných kovů. Toto složení plošného materiálu vychází z poznatku, že rozpustnost anionických polyelektrolytů klesá se vzrůstajícím podílem některých kationtů vázaných na molekulu polyelektrolytu klesá se vzrůstajícím podílem některých kationtů vázaných na molekulu polyelektrolytu. Z tohoto hlediska je zvláště výhodné použití kationtů kliníku a chromu. Přidávek ionického komplexu však zároveň do určité míry ovlivňuje mechanické vlastnosti plošných materiálů - zvyšuje jejich tuhost a s ní související deformační vlastnosti.

Tento nedostatek lze při současném dalším zvýšení sorpčních vlastností odstranit přidávkem zmékčovaadel na bázi polyeteru etylénoxidu nebo propylenoxidu, případně jejich kopolymerů nebo derivátů, jako jsou glykoly, estery, resp. částečně esterifikované polyglykoly.

I když je tedy, jak vyplývá z výše uvedeného výčtu známo značné množství materiálů se zvýšenými sorpčními vlastnostmi, lze říci, že prakticky žádný z nich nedosahuje sorpční vlastnosti přírodní usně. V případě, že se některý z těchto materiálů hodnotami sorpce přírodní usní blíží, je to většinou na úkor jiných fyzikálně-mechanických vlastností, důležitých pro obuvnické, oděvní i galanterní aplikace.

K odstranění popsaných nedostatků do značné míry přispívají plošné materiály s vysokými hodnotami sorpce vodních par podle vynálezu. Tyto materiály jsou tvořeny slespon jednou sorpční vrstvou, která je s výhodou situována tak, aby byla jednou stranou svého povrchu co nejbliže zdroji fyziologické vlhkosti. Na opačné straně jejího povrchu pak může být připojena další vrstva nebo vrstvy plošného materiálu, zejména pak krycí lícová vrstva. Podstatou vynálezu je to, že sorpční vrstva plošného materiálu sestává z vláknitého útvaru na bázi přírodních, chemických nebo syntetických vláken, případně jejich směsi, pojiva na bázi hydrofilního polyuretanu sorbujícího vodní páry v rozmezí 3 až 70 hmot. % a hydrofilní přísady, především na bázi modifikovaného polymerního elektrolytu, se sorpcí vodních par nad 50 hmot. % při relativní vlhkosti prostředí blížící se 100 %, nebo její směsi s polymerními zmékčovaadly. Hmotnostní poměr vláknitých složek, hydrofilního polyuretanu a hydrofilní přísady včetně zmékčovaadel je v rozmezích 1:0,05 až 1, 2:0,01 až 0,2.

Hlavní výhodou plošných materiálů podle vynálezu je to, že je u nich vhodnou kombinací vláknitých složek, pojiva na bázi hydrofilního polyuretanu a hydrofilních přísad v sorpční vrstvě dosaženo vysokých hodnot sorpce vodních par, srovnatelných s hodnotami sorpce přírodních usní, bez podstatného zhoršení ostatních fyzikálně-mechanických vlastností důležitých z hlediska aplikace v obuvnické, oděvní a galanterní výrobě.

Vliv jednotlivých složek na sorpční vlastnosti poromeru určeného pro svršky obuvi je patrný z následující tabulky. Poromer byl připraven ze směsi polypropylénových a polyamidových vláken, pojiva na bázi hydrofilního polyuretanu a hydrofilní přísady na bázi neropustné formy karboxymetylcelulózy.

Vzorek č.	Vláknitá vrstva [hmot. %]	Hydrofilní polyuretan [hmot. %]	Hydrofilní přísada [hmot. %]	Sorpce vod- ních par za 24 hod. [hmot. %]	Poznámka
1	42,0	28,0	0,0	24	-
2	40,0	26,5	3,6	41	-
3	40,0	26,5	3,6	56	hydrofil- ní lícová vrstva

Z hydrofilních polyuretanů jsou z hlediska aplikace v sorpční vrstvě plošných materiálů podle vynálezu nejvhodnější polyuretanmočoviny syntetizované z kopolyeteru etylénoxidu a propylenoxidu nebo směsi polyetylénioxidu a polypropylenoxidu, alifatických aromatických nebo alicylických diizokyanátů a diaminu, zejména pak hydrazinu.

Jako hydrofilní příslušenství jsou vhodné předeším modifikované polymerní elektrolyty, zejména na bázi karboxymetylcelulóz nebo karboxyderivátů škrabu, nebo polyvinylelkoholy se stupněm substituce do 20 %. Tyto látky mohou dále s výhodou obsahovat nízkomolekulární soli reverzně hydratující při teplotách nižších než 60 °C, zejména pak soli nižších alifatických kyselin, popř. chloridy nebo sírany alkalických kovů, vápníku, hořčíku nebo hliníku a případně také polymerní změkčovadla, s výhodou pak hygroskopická změkčovadla na bázi polyéterů etylénoxidu nebo propylenoxidu, popř. jejich kopolymerů nebo derivátů.

K bližšímu objasnění podstaty vynálezu slouží následující příklady:

Příklad 1

Netkaná vláknitá vrstva ze směsi polypropylenových, polyesterových a upravených celulózových vláken byla impregnována 16% roztokem hydrofilní polyuretanmočoviny v dimethylformamidu, který byl získán přímo jako produkt syntézy hydrofilní polyuretanmočoviny na bázi segmentového kopolyéteru etylénoxidu a propylenoxidu, 4,4'-difenylmetandiizokyanátu a hydrazinhydrátu.

Po impregnaci pak následovala koagulace a praní vodou. Vypraný materiál byl potom znova impregnován 5% roztokem sodné soli karboxymetylcelulózy, jejíž rozpustnost byla snížena tvorbou komplexu reakcí se síranem hlinitodraselným a tuhost upravena měkčením polymerním změkčovadlem na bázi kopolyéteru, etylénoxidu a propylenoxidu. Po vysušení byla takto upravená vrstva štípána na tloušťku 1 mm a jednostranně obroušená. Nakonec byla hotová sorpční vrstva, v níž byl konečný hmotnostní poměr vláknitých složek, hydrofilního polyuretanu a hydrofilních příslušenství včetně změkčovadla 1:0,72:0,1, spojena roztokem hydrofilní polyuretanmočoviny s lícovou vrstvou na bázi polyuretanu, nanesenou na textilní podložce. Výsledný materiál měl tloušťku 1,4 mm a vykazoval sorpcí vodních par 32 hmot. % za 16 hodin při 23 °C.

Příklad 2

Dimetylformamidový roztok hydrofilní polyuretanmočoviny o obsahu sušiny 20 hmot. % syntetizovaná na bázi kopolyéteru etylénoxidu a propylenoxidu, 4,4'-difenylmetandiizokyanátu a hydrazinhydrátu byl upraven modifikacemi příslušenství dle následující receptury:

24,00 hmot. dílu	20% roztoku polyuretanmočoviny v dimetylformamidu
68,00 hmot. dílu	dimetylformamidu
3,80 hmot. dílu	polypropylénového oleje
2,60 hmot. dílu	polyuretanové disperze
0,10 hmot. dílu	sulfonované fenolformaldehydové pryskyřice
0,12 hmot. dílu	20% roztoku chloridu hořečnatého
0,98 hmot. dílu	barviva.

Získaný roztok byl impregnován polyamidový úplet, načež následovala stupňovitá koagulace a praní vodou. Vypraný materiál byl znova impregnován ždímáním v roztoku sodné soli karboxymetylcelulózy o koncentraci 3,5 hmot. % s přídavkem 1,5 hmot. % chloridu sodného. Pak byla karboxymetylcelulóza převezena na nerozpustnou formu reakcí s roztokem síranu hlinito-draselného ve fixační lázni. Po vysušení byl získán materiál velurového charakteru, který vykazoval sorpcí vodních par 28 hmot. % za 16 hod. při 23 °C. Konečný hmotnostní poměr vláknitých složek, hydrofilního polyuretanu a hydrofilních příslušenství v materiálu byl 1:0,09:0,05.

Příklad 3

Oboustranně počešaná tkanina o plošné hmotnosti 180 g/m^2 , vyrobená ze směsi polyetyléntereftalátových a bavlněných vláken byla impregnována a oboustranně nánosována 10% roztokem hydrofilní polyuretanmočoviny v dimetylformamidu syntetizované z kopolyéteru etylénoxidu a propylenoxidu, 4,4'-difenylmetandiiizokyanátu a hydrazinhydrátu. Tento roztok byl předsrážen na obsah 6 hmot. % vody v rozpouštědle a vykazoval viskozitu $0,15 \text{ Pa.s}$ při 30°C . Nános polymeru byl volen tak, aby překrýval vlas tkaniny o ca 0,2 mm. Nanesená vrstva byla zkoagulována v lázni dimetylformamid + voda ve hmotnostním poměru 1:9 a vyprána od dimetylformamidu. Po odžívání byl útvar znova impregnován 3% roztokem sodné soli karboxymetylcelulózy ve vodě a fixován průchodem přes 1% roztok síranu hlinitodraselného s obsahem 1 hmot. % chloridu sodného po dobu 10 minut.

Po odžívání byl materiál z lícové strany zhutněn žehlením při 100°C a tlaku $0,05 \text{ MPa}$, vysušen a jeho rubová strana byla přebroušena. Konečný hmotostní poměr vláknitých složek, hydrofilního polyuretanu a hydrofilních přísad v sorpční vrstvě byl 1:0,11:0,04. Lícová strana sorpční vrstvy byla nakonec upravena nánosem pigmentové finišové vrstvy. Výsledný materiál - měkká hydrofilní syntetická usen vodná pro oděvní a galanterní aplikace - vykazoval sorpci vodních par 24 hmot. \% za 16 hodin při 23°C a paropropustnost $10 \text{ mg/cm}^2/\text{hod.}$

Příklad 4

Netkaná vláknitá vrstva ze směsi polypropylenových a hydrofilních polyamidových vláken byla pojena polyuretanem a dále hydrofilizovány impregnací 4% roztokem sodné soli technické karboxymetylcelulózy, obsahující jako příměsi rozpustné soli - chlorid sodný, síran hořečnatý a štovan sodný v celkovém množství 1,9 hmot. %. Pak byla fixována ponovením do 2% roztoku síranu hlinitého po dobu 10 minut. Po odžívání přebytku roztoků byla impregnovaná vláknitá vrstva usušena, štípána a broušena. Potom byla slepena s polyuretanovou krycí vrstvou. Výsledný materiál - syntetická usen - vykazoval rovnovážnou sorpci vodních par při relativní vlhkosti prostředí 100 % ca 42 hmot. %.

PŘEDMĚT VÝNÁLEZU

1. Plošné materiály s vysokými hodnotami sorpce vodních par, vhodné zejména pro výrobu obuvi a oděvů, tvořené alespoň jednou sorpční vrstvou, která je s výhodou situována tak, aby byla jednou stranou svého povrchu co nejblíže zdroji fyziologické vlhkosti, přičemž na opačné straně jejího povrchu je případně připojena další vrstva nebo vrstvy plošného materiálu, zejména pak krycí lícová vrstva, vyznačené tím, že jejich sorpční vrstva sestává z vláknitého útveru na bázi přírodních, chemických nebo syntetických vláken, případně jejich směsí, pojiva na bázi hydrofilního polyuretanu sorbuujícího vodní páry v rozmezí 3 až 70 hmot. % a hydrofilní přísady, především na bázi modifikovaného polymerního elektrolytu, se sorpcí vodních par nad 50 hmot. % při relativní vlhkosti prostředí bližící se 100 %, nebo její směsi s polymerními zmékčovadly, přičemž hmotostní poměr vláken, hydrofilního polyuretanu a hydrofilní přísady včetně zmékčovadel je v rozmezích 1:0,05 až 1:2:0,01 až 0,2.

2. Plošné materiály podle bodu 1, vyznačené tím, že hydrofilními polyuretanami jsou polyuretanmočoviny syntetizované z kopolyéteru etylénoxidu a propylenoxidu nebo směsi polyetylénoxidu a polypropylenoxidu, alifatických, aromatických nebo alicylických diizokyanátů a diaminu, zejména pak hydrazinu.

3. Plošné materiály podle bodu 1, vyznačené tím, že hydrofilními přísadami jsou modifikované polymerní elektrolyty, především na bázi karboxymetylcelulóz nebo karboxyderivátů

škrobu, nebo polyvinylalkoholy se stupněm substituce do 20 %, přičemž tyto látky mohou s výhodou obsahovat nízkomolekulární soli reverzně hydratující při teplotách nižších než 60 °C, zejména pak soli nižších alifatických kyselin popř. chloridy, nebo sírany alkalických kovů, vápníku, hořčíku, nebo hliníku a dále případně také polymerní změkčovadla, s výhodou pak hygroskopická změkčovadla na bázi polyéterů etylénoxidu nebo propylenoxidu, popřípadě jejich kopolymerů nebo derivátů.